

SUSCRIPCIÓ
Barcelona. Una pesseta al mes
Espanya. 4'50 pessetes al trimestre
Extranjer. 9'00 id. id.
Pagant per anys, una pesseta de rebuixa

EL POBLE: CATALA

DIRECTOR-GERENT
PERE COROMINAS
REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
RAMBLA DE LES FLORS, 14, PRAL.
DEPREMTA
BARRER FORTUNY, NÚM. 2, TERÇ
TELÈFONS
Redacció, 723 - Imprempta, 2,298

ANY VIII NÚM. 2385

BARCELONA, DIMECRES, 20 SETEMBRE DE 1911

UN NÚMERO, 5 CENTIMS

Els conflictes del treball

DECLARACIONS DEN CANALEJAS

Suspensió de garanties constitucionals A TOT ESPANYA

(Conferència telefònica)

Madrid, 19, 2 tarde

El senyor Canalejas ha donat principi a la seva conversa amb els periodistes manifestant que havia posat a la firma de S. M. el decret suspensió de les garanties constitucionals en tota Espanya.

—Molt — deia el senyor Canalejas — he sentit pendre aquesta determinació, que he anat retransmetent, en el propòsit que m'havia format de governar amb el meu criteri, però les actuals circumstàncies m'han obligat a pendre aquesta resolució extrema.

A les set del matí he vingut als governadors, presidents d'Audiència i demés autoritats, pera que en quant tinguessin coneixement del decret haguessin adoptat les disposicions que estimessin oportunes.

An aquestes hores s'haurà ja publicat en els "Boletins Oficiales" y en l'extraordinari de la "Gaceta" y està en vigor el decret.

La seva redacció, després de un breu preàmbul, se limita a fer extensiva a les demés províncies d'Espanya la suspensió de les garanties constitucionals que estava decretada pera les de Biscaia y Valencia.

Els motius de la suspensió de garanties són notoris y no hi haurà ningú que negui la justificació de la mida.

El moviment actual es revolucionari y anarquista: està mancat de doctrina y ideals, no va encaminat a cap fi que produïx millors per al proletariat ni pera cap classe social; se va a tractar d'implantar a França, sinó com ho seria ara regida pera aquestes elements.

Ja veig dir fa bastant temps que pera setembre els elements revolucionaris havien preparat el desenvolup del seu plan.

Pera evitar això hi havia dos camins a seguir: o la previó, acompanyada per mides de govern que sortissin al pas dels revolucionaris, o coartar tots els drets apertant el fre del poder, pera que'l desenvolup de la propaganda no pogués verificar-se.

Jo en la vida dels pobles, com en la dels matalots, crec que les mides de caràcter extraordinari sols poden aplicarse en casos extrems, quan estan plenament justificades.

Jo he dubtat molt, he vacilat abans de recórrer als extrems, y sols quan he vist una justificació quasi excessiva, m'he decidit a suspendre les garanties constitucionals a Espanya.

El moviment revolucionari estava preparat pera la setena quinzena de setembre; el seu caràcter, com abans he dit, es anarquista, al que s'han associat els socialistes, y potser, potser (això no ho puc assegurar rotundament) alguns republicans de la extrema esquerra.

El seu propòsit era la violència, fins organitzar la "Comuna", aconseguir el sobolengu per impugnar la ploma, el periòdic, el discurs y el miting, però sense oblidar la dinamita.

El Comitè revolucionari, aqueix constituit per elements estrangers y nacionals, tenia la seva residència a Barcelona, amb representants en les demés capitals de província y agents en les poblacions d'importancia.

La consigna era anar a la vaga general en tota Espanya, pera paralitzar la vida nacional.

Ja quan se va iniciar la vaga a Bilbao l'acolliren amb gran entusiasme, veient en ella l'aurora de la revolució, y procuraren estendre-la lo possible.

Al veure que aquest moviment primer no els hi donava la "Comuna" que se'ls hi havia ofert; al veure que Asturies y Màlaga no responien en la mida esperada, acordaren precipitar les coses.

Les autoritats de Barcelona y singularment el governador senyor Portela, feren incessants investigacions pera el descobriment del complot revolucionari, y comunicaven al Govern quantes notícies y detalls arribaven al seu coneixement.

Mercès a aquestes acurades gestions se ha pogut conseguir la detecció dels principals agents revolucionaris, no tots; alguns han fugit a França, altres se n'han anat a Oren, de ont ha vingut gent pera intervenir en la revolució, y altres seguiten amagats, sense saberse ont són; però, com es natural, la policia fa averiguacions y no desespere de trobarlos.

A Sevilla, segons informes del Govern, la situació segueix estacionaria.

Realment, el moviment el sostenen uns quants elements, però la gran massa actua influenciada per la por. Els obrers no saben què fer y permaneixen inactius, sense acudir al treball davant les menasses que dirigeixen a les seves dones, arribantse fins a menassarles amb matar als seus fills.

A Barcelona, segons comunica el governador, els vaguistes són solament uns mil.

A Saragossa regna tranquil·litat.

A Bilbao se nota el cansament entre els elements obrers.

A Santander hi ha algun revol, però no s'ha turbat la tranquil·litat.

A Asturies, fora aquelles mines on hi ha que fer reparacions pels actes de sabotatge que's realitzen darrerament, se treballa a tot arreu.

peró a la província ha'n obtingut successos que entremen extrema gravetat.

A Carcagente y Alcala s'han constituit dues "Petites Communes".

En el segon dels citats llocs, els revolucionaris han cremat dos edificis y se disposaven a cremar un convent, haventse evitat merced a grans esforços.

Han jallat la via férrea en una gran extensió y han romput un pont, havent sacat també varies cases.

Les turbes donen riscos a la revolució y donen altres crims subversius.

S'ha comprovat que allí la direcció del moviment es estrangera, haventse notat la presència també de gent catalana.

Les primeres forces que foren front a la revolució, foren carabiners y guarda civil, en proporcions escasses.

El capità general de Valencia ha enviat tropes a Carcagente y Alcala y el Govern desde Madrid ha donat ordres pera que hi vagi un batalló de 500 homes.

En el rest de la província de Valencia hi ha tranquil·litat; encara que's revolucionaris vulguin estendre la seva acció a altres poblacions no ho conseguiran, perquè'l Govern ha adoptat les mides de rigor.

El Govern — ha dit el senyor Canalejas — no té interès en amagar la veritat de les coses, sinó en aconseguir la pau.

No ha anat a la suspensió de garanties per això. Lo que no consentiré serà que's publicuin notícies absurdes, com moltes que s'han publicat aquests últims dies, d'enviu de tropes a Melilla, de tremendos combats y altres coses per l'efecte.

Els autors dels infundats seran castigats, dins de lo que les lleis determinen; però les notícies veritables circularan amb llibertat.

Com que pera's periòdics que's publicuin aquesta nit ja regirà l'estat anormal de suspensió de garanties, s'han donat instruccions als governadors, pera que, procurant evitar el major nombre possible de molesties als periòdics, adoptin les mides que la discreció els aconselli.

Crítiques al Govern. Si són a la meua persona, pòden exercir totes les que vulguin, ja ve sent un gallardó parlar mal de mi. Que m'insultin y culminin poc m'importa. Si els calumniadors tenen conciencia moral, ella's castigará, y quan jo estigui lliure de les traves que'l càrreg m'imposa, ja parlaré.

Ara, les excitacions a la rebel·lió, les notícies falses llenasades amb determinats propòsits, no circularan, perquè pera això s'han donat les garanties constitucionals.

Bastant hem tolerat fins an aquest moment.

Vaig creient que potser tinguin raó els elements conservadors quan afirmen que en els mitings y en part de la premsa havien arribat al desenrotll.

Veritablement, s'han dit y escrit coses estúpides.

Quan duraré la situació que ara es crea amb el decret que ha firmat el rei? Perí meu desitj, duraria sols una hora; però la meua resolució durarà el temps que sigui necessari.

No obstant, la suspensió de garanties no restarà el rigor de tal estat en aquells punts on no sigui precis, ont la tranquil·litat sigui la característica de la vida.

Nostra inclinació es la de que no s'encarreguin del mando les autoritats militars, mentre extremes circumstàncies no ho exigeixin, els governadors continuaran en les seves funcions com fins ara, si bé investits de l'autoritat que emana de l'estat excepcional de dret que crea la suspensió de garanties.

Respecte a la vaga general, per les impressions que transmeten els governadors, tinc jo la de que no's realitzarà.

A Madrid — ha afegit el senyor Canalejas — els elements directors del proletariat estan treballant lo que no's pot dir pera arribar a la vaga general, però'l Govern està suficientment preparat. Ademés, compta amb el concurs de valuosos elements civils y militars, pera fer cara a les contingències d'un paro general y espero que no té de faltar-ne l'ajuda de tots els elements sans de la societat espanyola.

Se m'ha dit de débil; y es perquè no'm comencen béls que així me judiquen.

Jo soc confitidor; però quan arriba l'ocasió de desplegar l'energia, la desplego, y ara estic convenut de que l'ocasió ha arribat.

Jo no incorreré mai en crudeltats que ade més de repugnar a la meua manera de ser considero innecessaries, però se equivoquen als que esperen de mi flaquejes.

Y perdona'is vostres — ha dit — la llarga conferència d'avui, perquè serà la llarga. Se han acabat les peroracions presidencials que a uns agradaven y a altres molestaven.

Abans, quan vostres podien exercir llibrement el dret de censura, se trobaven en situació de superioritat sobre de mi y estaven bé aquestes xerrameques que podien començar-se. Avui la superioritat es meua y no tinc d'abusar d'ella.

En lo successiu sols els donaré notícies. Se'ls facilitaràn els telegrams oficials y no se'ls amagarà res.

Pera acabar. Pronostic de la situació: que això s'acabarà aviat. A quin preu? Al que sigui necessari.

ACADEMIA AINAUD
Corts, 638, segon (entre Passeig de Gràcia y Claris). Queden obertes les classes de Solfeig, Armonia, Cant, Piano, Violí, Viola y Violoncello.

L'agitació obrera a Barcelona LA TRAGEDIA ACABA EN COMEDIA

Les autoritats fantasiejen sobre terribles complots amb els quals la gent no hi creu

Ja tenen raó de dir els preceptistes literaris que no hi ha res més difícil que sostenir l'entonació trágica y que de lo trágico a lo ridícul no hi ha més que un pas.

El Govern y les autoritats governatives de Barcelona han volgut pendre pel costat trágic els fets d'aquests dies, que no tenen altra importancia que la de naturals y inevitables incidents d'una vaga fracassada per múltiples rons y estan a punt de caure en el ridícul més formidable. Perquè tot això de complots revolucionaris fraguats per múltiples elements de l'internacionalisme revolucionari, tot això d'atencions contra les autoritats, providencialment descoberts, y de partides sorpreses en el camp, es senzillament delictuosament ridícul. Y pera que jutgin nostres lectors, heusquí d'n extensos les sensacionals declaracions que ahir mitgja fou el senyor governador als periodistes:

Estat de la vaga a Barcelona
La vaga, avui — comensà dient el senyor Portela — ha minvat enormement, quedant reduït el nombre d'obres que no treballen a una tercera part dels d'ahir, no arribant a 400. (Recordem que dilluns el nombre màxim de vaguistes, segons el senyor Portela, fou de 906. No sabem que la tercera part de 906, fossin 400!...)

En 14 fàbriques del ram d'aigua ont ahir no's treballa, avui han représ normalment, tranquil·lament, la feina amb tots els seus obrers.

En algunes no's treballa encara aquest matí, però no fou per voluntat dels obrers, sinó per altres causes, la principal d'elles per no haverse decidit els patrons a encedir les màquines.

Aquestes fàbriques, segons les meves notícies, no són més que 4. En una d'elles, la tintoreria del senyor Meyer, Olm, 21, s'hi presentaren els obrers, no podent treballar perquè, segons me digué el senyor Meyer, que a requeriment meu vingué a veurem, no s'havien engegat les calderes de la fàbrica, perquè'l senyor Meyer va creure al delegat de la Societat obrera que li digué que era inútil que les engegues perquè tampoc se presentarien els obrers al treball.

Jo li vaig dir al senyor Meyer que line estranyava que hagués fet cas del delegat de la Societat, puig ja podia pensar que ell li havia de donar informes pessimistes. El senyor Meyer m'ha promès que aquesta tarde se tornará a treballar a casa seva.

En la fàbrica de blanqueigs de la senyora Viuda de Punif Figueras, de Sant Andreu, tampoc s'hi treballa per no tenir preparades les primeres matèries. Causes semblants a aquestes foren que no's treballés en la fàbrica del senyor Clotet, situada a la Bordeia, y a la tintoreria Guns, del carrer de Luchana, 18, que sols admeté a vuit obrers dels que tenia.

Jo he cridat als patrons del ram de l'aigua, pera demanarlos que contribuïssin a restablir del tot la normalitat admetent a tots els seus obrers y preparant les seves industries pera poder immediatament reanudar el treball. Així m'ho han promès tots y aquesta tarde es probable que's treballi a tot arreu.

Es de remarcar, seguí dient el senyor Portela, que molts dels associats en els sindicats del ram d'aigua y del fundidors, malgrat l'acord pres y les ordres terminants de les seves societats han tornat al treball lo qual prova que aquestes ni dels seus mateixos socis han sigut obediets.

Una altra nota sortint, de l'estat de la vaga avui, encara que d'escassissima importancia, l'han donada una vintena d'obres fusters de Sant Andreu, empleats en petits tallers que no han volgut tornar al treball. Però està clar que 20, sense coacció, no'n inquietaven gaire...

Al rest de la província
Després d'això el senyor Portela informà als periodistes de la situació en altres poblacions de la província. Va dir que a Badalona's obrers de la fàbrica Mercader que foren vagi el dilluns, ahir tornaren al treball, que a Vilanova 30 obrers d'una fàbrica (no va dir quin) que no s'havien presentat al treball al començar, després de essorsar hi entraren y que la guarda civil li havia comunicat que s'havia représ la feina en la fàbrica Pirelli, de cables elèctrics y que a Manresa els betafers continuaven treballant, com tothom, malgrat haverse anunciat que anaven a la vaga.

Al vespre rebé el senyor Portela noves notícies de Sabadell, Terrassa y Granollers, comunicant-li que no s'havia interromput la normalitat.

De Badalona se li comunicà que havien entrat a treballar a l'hora d'essorar els obrers de les fàbriques Borrás y Mercader, que foren vags dilluns.

De l'aralde de Manresa rebé també un telegrama dient-li així mateix que estava tot tranquil en aquella ciutat y que a petició dels betafers, que com digueren se proposaven declarar-se en vaga dilluns, ho havien deixat córrer pera esperar la resolució del Consell de Conciliació y d'Arbitratge, al qual s'havien sotmès les diferències que tenen amb els patrons.

Detencions
A més dels 31 detinguts al Guinardó, com explicarem més avall, va dir el governador que ahir matí s'havien efectuat 4 detencions: 6 per la secció especial, y 3 per la policia del districte de l'Hospital.

Entre's detinguts hi figuren el secretari de la Societat de l'Art d'Imprimir, Evarist Brunet Torres; A. Cuadros Ruiz, de la mateixa Societat; y Joan Garau Cabré, tipògraf d'EL POBLE CATALA, associat també a la mateixa entitat.

La detenció de Garau mereix capítol apart. Tots els detinguts, segons el senyor Portela, són acurats convenuts y d'historia. Y an ahir hi feu el senyor Portela un petit paragraf:

El moviment, digné, se veu cada dia amb més claretat que era perfectament acurata. Tots els seus caps, tots els que evidentment eren directores del moviment, són anarquistes desgraciadament massa coneeguts que s'han trobat embolicats en quasi totes les causes per atencions terroristes que han trista fama han donat a Barcelona, l'opinió pública els té a tots per dinamiters y per terroristes.

Els detinguts protesten y'l governador contesta
Lo anteriorment transcrit ho digué el senyor Portela com exorci d'això que ve:

«Sé que alguns dels detinguts, aquells que amb poderosos motius són acusats d'esser els que formaven el Comitè Sedició, o sigui en Negre, en Mirambella, l'Herreros, en Salut en Bullí, etc., etc., han dirigit al Col·legi d'Advocats y segurament a la premsa un comunicat acurament d'haver vulnerat, al detenció, la Constitució y negant que'l moviment tingués caràcter sediciós y que ells hi hagin intervingut.»

A les dues nunciacions d'aquests senyors digué el senyor Portela, jo contesto així:

Primer, la detenció d'aquests senyors no fou acordada per l'autoritat governativa, sinó que aquesta no obrí contra ells fins que'l jutjat dictà aqua fundat contra ells. Y segon, que no hi ha hagut sedició, diuen. Y doncs, l'assalt a la redacció de "El Noticiero", amb armes y a crits y amb les demés circumstàncies no constitueix evidentment el delict de sedició, segons el Codi Penal? Que aquests senyors que protesten no hi eren en aquells fets? Està bé: però es que no sols hi han autors materials, sinó autors per inducció y està demostrat que en el plan general revolucionari tractat hi figurava en primer terme la suspensió dels diaris. Jo tinc el convenciment, acabà dient el senyor Portela, que aquests senyors armaven una Revolució...

El governador ratifica lo dit pel "Diario Universal" sobre un fantàstic plan dels revolucionaris
El camí per ont anava la conversa del senyor Portela amb els periodistes, li vingué a un d'aquests pera preguntar-li el governador si tenia caràcter oficiós un sollet curiosissim publicat pel "Diario Universal" de Madrid, orgue oficiós del Govern, en el qual s'exposava el plan dels revolucionaris de Barcelona. Com a curiositat reproduïm lo dit pel "Diario Universal":

«En una reunió secreta de anarquistes celebrada el dia 14, se acordó que el sábado estallara en Barcelona la huelga general y el lunes en varias provincias, sorprendiendo a las autoridades y realizando tremendos actos de sabotaje.»

Se nombró un comité revolucionario compuesto de diez individuos, tres de los cuales habian de formar la comisión ejecutiva, marchando los siete restantes a pueblos de las provincias de Vizcaya, Valencia y Zaragoza y escribiendo a los correspondientes del comité revolucionario de Coruña, Sevilla, Málaga, Oviedo, Valladolid, Alicante, Vigo y Gijón, quienes habian de recibir fondos de un agiliador conocido y acaudalado.

Parace que se acordó confeccionar botellas incendiarias y lanzarlas contra algunos edificios públicos, casas de banca y redacciones de algunos periódicos.

Se redactaron manifestos clandestinos inspirados en el odio de clases, predicando la revolución social y terminando con las famosas palabras de Pablo Iglesias: Sed hombres.

Se dió cuenta de giros hechos en el mes de agosto a varias provincias por conducto de un importante establecimiento de crédito. Se acordó en la citada reunión, remitir a los correspondientes en diversos pueblos de España una circular manuscrita con un sello rojo que dice "Confederación Nacional del Trabajo", estimulando a secundar por toda clase de medios las huelgas de Bilbao, Málaga y Asturias; y se habló algo relacionado con las personas del capitán general y el gobernador civil.

Dos de los concurrentes se encargaron de dirigir los trabajos en inteligencia con determinados elementos políticos y sus órganos en la prensa. Ayer salieron dos individuos de la junta revolucionaria, Cardenal y Herreros, los cuales están ya detenidos.

Las autoridades conocen listas de personas y documentos que revelan lo vasto del complot con sus conexiones con elementos extranjeros.

El gobernador no contestó concretamente la pregunta esmentada del complot, però digué que creia no sols en que's revolucionaris volien fer tot lo dit pel "Diario Universal", sinó que estaven disposats a fer molt més...

Universals, sinó que estaven disposats a fer molt més...

Altres informes
Al matí, els que més se mantingueren en l'actitut de protesta acordada, foren els fundidors y els obrers del ram de l'aigua.

De les sis fàbriques del Poble Nou que dilluns plegaren, no més una tornà a treballar.

«Els nostres informes, malgrat no esser tan optimistes com els del senyor Portela, ens permeten dir també que en efecte el nombre de vaguistes disminuït ahir considerablement, tant que a la tarde quasi treballava tothom.»

En el districte VII també una sola fàbrica reanys la tasca: la de panes del carrer de Curtidors.

En una fàbrica de genres de punt instal·lada al Torrent de l'Olla (Gràcia), s'hi presentaren els obrers, però no pogueren treballar perquè no hi comparegueren els homes y els mancava material.

En una caldereria del carrer de Piqué hi acudiren a treballar els operaris, però l'amo se negà a admetre'ls, tancant les portes del taller y ocasionant un petit esvalot, esperavem y que esperem tots els nombrosos.

Y cap més incident sabem del malí.

A la tarde, la secció del Nord efectuà quatre detencions més: les d'Agustí Planas Ros, Agustí Soberano Amorós, Josep Gómez Pahissa y Josep Jui Aranda.

Diligències judicials
El jutge especial senyor Lardies ha instal·lat son despaig al costat Nord del Palau de Justicia.

Sense comptar els 31 detinguts al Guinardó, fins ahir a les dues de la tarde havia rebut declaració a 84 detinguts per les següents causes: 72 per coaccions comeses en els carrers de la Riera, carretera de Ribes, Zurbarán, Sugrañes, Alkama, Passeig de Sant Joan, Aragó, Ausias March, Nàpols, carretera de Mataró, Barbarrá y Mallorca; quatre acusats d'excitació a la sedició detinguts a la plassa del Padró, y vuit acusats de sedició, detinguts als carrers de la Camada y Calabaria.

Els detinguts foren portats a la presó ocular per partides, en el cotxe disposat a l'efecte, escoltat per la guarda civil.

A totes les diligències hi assistia el tinent fiscal senyor Valdes.

El senyor Comaposada
El governador digné anit als periodistes que havia rebut un telegrama del jutge de Sabadell dient-li que havia posat en llibertat, sense processament, a l'incensable orador socialista don Josep Comaposada.

Es una mida de justícia reparadora que esperem y que esperem tots els nombrosos amics del senyor Comaposada y tots els elements de la Conjunció Republicana Socialista.

Rebí el senyor Comaposada la nostra enhorabona per la seva lliberació.

La suspensió de garanties
El governador civil al parlar anit de la suspensió de garanties y de la censura que'l facultava l'anormalitat constitucional decretada, va dir que'l seu desitj era continuar com fins aquí, no aplicant més que en aquelles notícies exagerades, tendencioses o falses que's vulguin fer passar. Però que en quant an aquestes aplicatí tot el rigor que la suspensió dels drets constitucionals li permetia.

El governador no estava encara anit decidit a publicar el bándol acostumat, tant a saber la suspensió de garanties. Crec que la noticia ja es prou sabuda y que publicant-la en els periòdics oficials n'hi ha prou. De tots modos creiem que's decidirà a publicar el bándol.

Mobilizació de l'exèrcit
Ahir a la tarde celebraren el governador civil y el capità general, a Capitanía, una extensa y important conferència.

El senyor Portela ens digué que en la mateixa estimeren ambdues autoritats convenient que forces de l'exèrcit s'encarreguen de custodiar les línies fèrries, amb ordres serioses.

No es que hi hagi por de res, deia el senyor Portela. Però sempre hi podria haver un tonto o un mal intencionat que gueta ja avisat de lo que li podria succeir.

Altres notes
El president dels patrons blanquejadors comunicà anit al governador que complint l'encarreg que li havia fet, havia reunit als seus companys y que tots havien ofert demà reanudar els treballs.

Entre altres visites, va rebre ahir a la tarde'l governador els dels senyors Cardenal, subinspector de M. y S. y a A.; del diputat don Eusebi Bertrand y del fiscal de l'Audiència. Totes aquestes visites se veu que estan relacionades amb l'actualitat obrera.

El governador negà anit que tingués cap fonament de veritat un telegrama publicat per alguns diaris, provinent de Madrid, dient que havia estat pels revolucionaris assaltat un tren de la línia de Sant Joan de les Abadeses, aprop de Granollers. Ni l'aralde d'aquesta població ni el subinspector de la

Companya de M. y S. y a A. senyor Cardenal, que'l visità ahir a la tarde, ni el que de la guarda civil de Granollers li han dit res.

«El governador digné anit que les notícies que li havia trasmes el Govern eren falses y que restablís la tranquil·litat a tota Espanya.»

«Fins ahir a la tarde estigueren aquarellats les tropes. Ahir a la tarde se permeté sortir a l'oficialitat.»

L'aralde d'Ignatada telegrafia ahir a la tarde al governador comunicant-li que s'havien declarat en vaga els obrers fadrins de les subteries dels patrons Joan Dalmau y Josep Martí d'aquella població, essent 18 els vaguistes.

L'agent de policia de servel a Barcelona don Natali López de Rueda, ha sollicitat permís al governador pera marxar a Cullera (Valencia), ont un gorná seu, jutge del poble, ha estat mort en els successos ocorreguts en la població.

Un altre complot?
«Està relacionat amb això la detenció en massa d'un grup efectuada aquesta matí a una de les afores de Barcelona? — va dir un company.»

«Ara anava an això — replicà el senyor Portela.

Ahir a la tarde s'havien de reunir, segons les notícies de la policia, a l'Agrupació Obrera de Sant Andreu (entitat que, entre parèntesis, ningú coneix) diversos individus decidits a continuar l'acció del Comitè Revolucionari desfet per l'autoritat. La reunió, empró, no's celebrà perquè els que hi havien d'assistir observaren que la policia els vigilava.

Peró a la matinalda, cap a les quatre, se reuniren a la "Font del Qüentor" de la barriada del Guinardó, y els agents pogueren sorprendre la reunió, fent un copo de 31 individus. Molts oposaren resistència, però tots a la fi foren detinguts y posats a disposició del jutjat.

Efectuaren la detenció dos agents y vuit guardes.

Els noms dels detinguts al Guinardó són aquests:

Antoni Tous Palau, Josep Sánchez Martín, Antoni Alba Torne, Sebastià Roldán Domínguez, Jaume Gil Pereda, Miquel Masgones Venero, Miquel Bouf Valls, Domingo Miquel Esther, Tomás Martínez Suárez, Antoni Gandia Planas, Miquel Píñero, Miquel Soler Garmé, Miquel Arigús Tomás, Miquel Penafort Lameró, Manuel Lagunas Arimón, Joaquín Pellicer Portillo, Bonaventura Virgili Safat, Miquel Gurró Papier, Miquel Roselló Paradera, Joan Gil Benavente, Odon Gómez, Antoni Bernabeu Casal, Alfred Juan Pelu, Antoni Sugrañes Travé, Pere Bonda Lloquerna, Joan Hopbeuf, Rafael Cassa Vallverdú, Jaume Vila Ribera, Martí Vilà Nilgorgo, Conrad Capels Soler, Ramon Magra Simón.

La majoria d'aquests detinguts són obrers del ram d'aigua y de la fundició Espí de la Sagrera.

Acusació insidiosa
Després de comunicar el gran complot descobert per la policia, el senyor Portela feu una pausa y després digué textualment:

«Parece que alguna fracción de un partido político de carácter avanzado tenía contacto con los sediciosos. El Gobierno lo sabe, el gobernador lo sabe y obrará con todo rigor.»

Visites de felicitació
Com a final de la seva llarga conversa amb els periodistes, va acabar dient-los el governador que's presidents de les societats econòmiques de Barcelona, o sigui: el Foment del Treball Nacional, Cambra de Comerç, Círcol de l'Unió Mercantil, Lliga de Defensa Comercial y Societat Económica Barcelonesa d'Amics del País, l'havien visitat pera oferirli la seva cooperació pera tot lo que tendeixi a garantir l'orde y pera felicitarlo per

UNA DETENCIÓ INJUSTIFICADA

A la una de la matí del dimarts, fou detingut un operari de la impremta de EL POBLE CATALÀ, havent-se presentat a la Quesadura de Policia, immediatament, el senyor Corominas, li fou manifestat pel senyor Milán Astray que'l detingut era anarquista.

Considerem honradament qu'els treballs d'una revista de només ja que el del nostre apartat coincideix amb el d'un conegut anarquista de Barcelona. Però encara que per coneguem la facilitat d'aquelles confusions entre mitj d'una perturbació general, creiem que es absolutament necessari salvar les seves males conseqüències així que la veritat s'ha reconegut.

L'operari a qu'ens referim està associat amb tots els que treballen en el nostre diari. Fora d'això no forma part d'altra porció que del Centre Nacionalista Republicà, del qual es soci fundador. Conté la policia els anys que porta d'existència al nostre Centre, sapiga que sempre hi ha pertenescut l'operari pres i restituir un error que porta greus perturbacions a una família honrada.

Unes declaracions extraordinàries (1)

LO QUE DIU ALFONS XIII

La premsa francesa arribada ahir a Barcelona inseria un telegrama de Petersburg, el qual, literalment traduït, diu així:

«Petersburg, 16 setembre.—El «Novoye Vremya» publica l'entrevista següent que li envia el seu corresponent, M. Pavlovsky, qui acaba d'esser rebut en audiència pel rei de Espanya.

«Però quins esdeveniments, diu el rei, en la política exterior? Tota l'Europa està trèmula! És veritat que, segons els meus informes, tot això s'arreglarà d'esquella. Me sub greu, no obstant, veure que a França no se'n comprèn, que's desfiguren les nostres intencions i que s'hi ha creat una irritació que no està fundada.

«Majestat, digué M. Pavlovsky, l'opinió pública, a França, pot ser mal informada, creu que estem moguts per l'Almanya.

«Això no és veritat, digué el rei amb energia. És cert que estem amb bones relacions amb l'Almanya. Però ho estem igualment amb totes les altres potències. L'Almanya no és una acòsida mai agressiva. Al contrari, sempre ha aconsellat una política de calma i de pau. Lo que nosaltres hem a l'Àfrica del Nord, ho fem per la nostra pròpia iniciativa, conscients dels nostres drets i dels nostres devers. Nosaltres hem anat, abans que tots, no sols al Marroc, sinó a la Àfrica en general. Hi hem conquerit drets consagrats pels segles.

Y se'ns ha desposseït, se'ns vol expulsar. Veritat és que en això també hi tenim culpa. Durant un temps força llarg hi hem seguit una mala política.

No obstant, els nostres drets són indiscutibles. Tot el poble espanyol en té consciència i ho comprèn. Y nosaltres volem que sigui així. Els drets que siguin respectats. Tota la qüestió és aquí, i en lloc dels. La política francesa envers nosaltres, en aquest punt, ha excitat contra ella tota l'opinió pública espanyola. La nostra premsa, que n'és l'expressió, se n'aprofita per portar el país cap a una aliansa amb l'Almanya. La premsa francesa comel, doncs, un greu error quan reproduïx articles dels nostres diaris en aquest sentit, i els acompanya amb atacs virulents contra nosaltres. Som pobres i som febles, ho reconeixem. Però encara podríem ésser ten útils a la França.

«Tindria una gran confiança, digué M. Pavlovsky, en fer conèixer les opinions de Vostre Majestat per l'intermediació del nostre diari.

«Vos no doneu les gràcies, respongué el rei.

Unes declaracions com aquestes, en boca d'un rei són EXTRAORDINÀRIES. Seria curiós saber els comentaris de les cancelleries europees...

PROCEDIMENTS

Senyor Director d'EL POBLE CATALÀ

Li agrairia la publicació de les següents ratlles:

Cada vegada va fent-se més intolerable lo que succeeix al dia de la veu d'un intent de vaga general: els diaris (aquesta és la segona vegada que ho presentem), tenen el privilegi d'esser els primers en enviar a la premsa i per lo vist, la forma adoptada per obtenir l'essentiment del personal de les impremtes és ja invariablement la mateixa: sol·licitant, com quan la policia fa un registre o escalla un domicili, amb mals modis i amb lo d'amenassa i de violència, sense mostrar cap mena de document que dongui força a la demanda ni s'obligar cap representació indiscutiblement reconeguda, se presenta en els tallers una colla més o menys nombrosa (vint, trenta o més individus, entre homes i xicots) i us obliguen a deixar el treball, a vestir-vos i servir al carrer amb el pretext que sigui, perquè heu arribat punt de vista no admetem discussió ni romanent.

Res hi ha que'l personal sigui associat, i que la seva entitat respectiva, que en aquest cas és l'única autoritat legítima, no hagi pres cap acord ni donat cap ordre; s'ha de plegar perquè dues dotzenes d'inconeguts imperiosament, tumultuàriament, us ho demanem.

Jo d'això en protesto; y en protesto com a home, com a llibertat, com a obrer, com a associat, y fins me venen ganes de dir que com a persona decent.

Y consti que al protestar no ho faig amb mira als interessos de cap empresa ni vaig contra la dels meus companys obrers; ho faig perquè crec així defensar els meus drets i la meua dignitat, totes les tirànies me suïen y les humiliacions me repugnen.

Però no n'hi ha d'haver prou amb una protesta: seria menester que aquests procediments mitges y humiliants desapareguessin tot d'una y pera sempre, y me sembla que s'hi arribaria si el personal ocupat en la confecció dels diaris se decidís a acabar amb tant trista situació, celebrant un reunió general prèvia per discutir l'assumpte y portant-lo a l'Assemblea general de la Societat amb el ben entès de que si tant just queixos no era atesa se procediria immediatament a fer els treballs necessaris per constituir-se en associació obrera independent.

Seriem pocs relativament, és veritat, però jo crec que per tot lo nostre ja ens bastaria.

F. GIRONELLA

Assamblea Municipal DE LA U. F. N. R.

SESSIO DEL MATÍ

En el Centre Republicà Català Federalista se reuní diumenge l'Assamblea Municipal de l'U. F. N. R. per discutir el recurs d'abandó presentat davant l'Assamblea contra la validesa de les eleccions darrerament celebrades per elegir la Junta Municipal.

Presidí el senyor Roca y Roca, a qui li feien costat els senyors Roig Armengol, Quintana, Costal y Alcarudo. Eren quaris d'onze quan el president declarava oberta la sessió.

Se procedí al recompte de assemblees, els quals eren en aquells moments 65, si bé en el transcurs de la sessió anaren augmentant en nombre considerable. Seguidament el senyor Costal donà lectura a l'acta de la sessió anterior, la qual fou aprovada.

El senyor Layret demanà que constés en acta el sentiment de l'Assamblea per la mort de l'illustre patriota don Josep M. Vallés y Ribot, a la memoria del qual dedicà sentides frases. La proposició fou aprovada per aclamació.

El president feu veure a l'Assamblea la transcendència del Facte que's realitzava, presentant a tots els assistents que finguessin present y mesura en les discussions per no donar armes als enemics de l'U. F. N. R.

Llegí una carta del president de l'Assamblea senyor Corominas, excusant-se d'assistir puntualment a la sessió, però proment compler-hi tan prompte com sos queixos li permetessin.

Se llegí el recurs Interposat per diversos assemblees contra la validesa de les eleccions, el qual fou defensat pel senyor Micó.

Els arguments principals de l'orador, foren: que les llistes dels qui tenen dret a votar no foren exposades en temps oportú; que molts Centres no'n tenien; que no's complí el precepte d'haver-hi una sola llista per cada Centre, puig al C. N. R. del carrer de la Llibertat n'hi hagué dues (una pel districte IV y una pel VIII); que no hi hagué unificació d'elecció, responnent cada president al seu criteri, essent així que en els districtes IV, VI y VIII sols se deixaren votar als qui tenien còdula y en aquells que sense tenir-hi havien reclamat amb la deguda antelació; que no s'havia fet públic que's que no finguessin còdula poguessin votar; que l'elecció complementària no pot donar validesa a lo fet anteriorment; que famular les eleccions no resultaria deshonros, y que si les eleccions poden ser anul·lades, no ho seran per haver-hi hagut trampes y apunades, sinó per manca de preparació.

El senyor Nogués, individu electe de la Junta Municipal, renuncià el càrrec.

Contestà el discurs del senyor Micó el senyor Vila, constituint la verba del seu discurs les següents afirmacions:

Que les consideracions exposades pel senyor Micó, no són filles d'actes ocorreguts durant la votació, sinó d'acords y actes de la Junta Municipal anteriors a les mateixes, per lo qual aquelles consideracions s'havien d'haver fet o abans de les eleccions o en el dia de l'escrutini, mai en l'ocasió present, que la són inoportunes; que les llistes dels qui tenen dret a votar no han estat mai exposades ni rectificades, al revés de les d'aquestes eleccions que ho foren; que en l'acta de la Junta Municipal hi consten documents demanant rectificacions; que pel Centre del carrer de la Llibertat se demanaren oportunament les dues llistes, les quals han existit en totes les eleccions que ha fet el partit; que que hi havia qui no tenia còdula ja se sabia també abans de les eleccions, de tal manera que'l dia 21 de agost la Junta Municipal publicà un edicte aguant la votació dels que's trobaven en aquest cas; que si tot Barcelona votà amb el mateix criteri excepte els districtes IV, VI y VII, la votació dels dos primers (de cada tres vots emesos dos per la candidatura que ha tret més noms triomfants y un per l'altre) componia la del VII de cada cinc vots quatre per la candidatura que ha tret menys noms triomfants y un per l'altre), y que les demés petites deficiències observades existien sempre en eleccions en que hi prenen part 2,500 ciutadans.

Intervingué el senyor Esteve Gualles, qui dirigint al senyor Micó li digué que estava ben entès com l'orador de lo que havia passat, perquè ambdós són de la Junta Municipal que ha dirigit les eleccions. Y provà com per part de determinat Centre no's complí l'acord de la Junta Municipal de retornar les còdules en blanc y així se donà el cas que una persona que ocupa càrrec públic anà a votar amb una còdula del descens d'aquest any. Així, juniat p'altres casos, prova, digué, que hi ha hagut Centre que s'ha volgut divertir massa amb el cas, fins a fer-hi venir aquí. En quant a les llistes del districte VIII, el senyor Palma podrà donar raons de perquè no's van fer a temps. La Junta Municipal, afegí, s'ha preocupat de tot, més ben dit, dels treballs de la Junta, perquè als altres no's va menar veure. Entrà seguidament a ocuparse dels casos del carrer de la Llibertat y del Camp de l'Arpa, dels quals el senyor Micó estava enterat, fins que en la votació definitiva votà per la validesa de les eleccions sols amb certs adjectius.

Va ocupar seguidament la presidència el senyor Corominas, que proposà suspendre la sessió després del discurs del senyor Roig Armengol y reanudar-la a la tarda, acordant-se de conformitat.

Parlà després el senyor Roig, declarant que realment en les eleccions hi han hagut deficiències d'organització, les quals, si més no, la qüestió desde un punt de vista legalista ens portaria a l'anul·lació de les mateixes. Les llistes se feren amb precipitació y així juniat a que l'ampliació y distribució del cens se feu segons la gura de la guarda urbana, que no resulta perfecta, pot explicar les deficiències, les quals són punt de partida pels qui demanen la nul·litat de les eleccions.

En cambi, afegí, els partidaris de la validesa de les eleccions diuen, amb raó, que si tot això s'ha acceptat abans d'unes eleccions s'ha d'acceptar avui. Més encara. Si les eleccions no fossin reelles de la voluntat dels electors podrien voler en contra la validesa, però no hi ha hagut cap protesta perquè tothom està conforme en que s'ha votat legalment. Si procedís ara a noves eleccions, ens trobaríem amb anàlogues deficiències.

La còdula al vot s'hagué d'editar perquè hi havia diferències tals en un mateix districte, y si les instruccions de la Junta no arribaren a temps, fou per culpa de la feina que aquella tenia. Aquesta és la causa

de les diferències criteris que hi ha hagut en l'elecció.

Realment es de valor l'argument de que podria resultar modificada l'elecció, si en ella s'hagués observat un sol criteri, però la Junta Municipal votà per la validesa al veure que's ataca a la mateixa se fomentaven en detalls, essent l'elecció en el fons sincera y honrada. Jo, acabí dient, vaig sustentar el criteri d'aprovar o anular les eleccions, però mal fecte de complimentaries. Aquest criteri no tingué majoria.

Ara, tot es qüestió de punts de mira, però ens hem de fer superiors y enfortir l'U. F. N. R.

Essent un quart de dues de la tarda, se aixecà la sessió per repèndre-la havent dinat.

SESSIO DE LA TARDE

A les cinc tocadres començà la segona sessió de l'Assamblea. La concurrencia es nombrosa, més que al matí. Presidí també don Pere Corominas, al costat del qual s'assessen els senyors Roca y Roca y Roig Armengol, vicepresidents, y Costal y Alcarudo, secretaris.

El senyor Corominas concedí seguidament d'oberta la sessió, la paraula al senyor Palma.

Aquest impugna les eleccions referint alguns detalls que a son judici constitueixen vicis de les mateixes. Les censures se refereixen al C. N. R. de Gracia, al Centre del carrer don Manso y al Camp de l'Arpa.

Acabí dient que hi hagué nul·litat de criteri, puig mentre en alguns districtes no's deixà votar a persones ben conegudes, per no tenir còdula d'inscripció, en altres se deixà votar sense aquell requisit.

El senyor Martínez Gras diu que parlà sense cap prejudici, perquè ell, com altres, no votà cap candidatura, perquè amb cap estava conforme.

Afirmà que creu que deu l'U. F. N. R. l'única sola en les eleccions. Però això no vol dir que estigui conforme amb la votació de la J. M. Al contrari, si s'ha de votar, votà per la nul·litat de les eleccions, perquè ell ha tret la convicció d'aquesta nul·litat de tots els discursos fets.

Acabà dient que's deu declarar la nul·litat, sense que hi hagi ni vencedors ni vençuts, y que per evitar la perturbació de les noves eleccions, continuï fins llavors la Junta Municipal interina o bé's nomeni un directori de tres persones, que's trobarien en els tres noms que anaven en les dues candidatures.

Rectificà el senyor Micó. Diu que's dol de que s'hagi portat la discussió per camins petits, d'insidies, de detalls, y no pel camí d'altres de mitres que ell havia volgut seguir en el discurs del matí.

Aleguix que l'impugnació seva a les eleccions, quedava tota en pau. Que la discussió de criteri dels presidents de mesa, ningú ha demostrat que fos falsa y que per això ha portat una veritable perturbació que pot canviar els resultats electorals. Acabà per conseqüent demanant que's voti la nul·litat de les eleccions.

El senyor David Ferrer s'aixecà per explicar la gestió de la Junta Municipal en tot això, perquè vulgués o no, l'honorabilitat d'aquell organisme en patís d'aquesta discussió.

La J. M. se reuní després de fetes les eleccions. Els antics elements de l'Unió Republicana demanaren en ella que's fessin eleccions complementàries. El preixit era que al federalista, nacionalista y a la resta de les fraccions, aleshores el senyor Roig y Armengol y jo creguérem que no podien fer eleccions suplementàries, perquè no hi havia manera de fer-les amb equitat, que s'impugnava o la validesa o la no validesa de les eleccions. Així fou que's votés per elements federalistes, nacionalistes y de l'Unió Republicana, la validesa de les eleccions.

(El senyor Micó fa signes negatius. El senyor Ferrer repetí l'afirmació, demanant que s'advertingués, com ho fan afirmativament, les seves paraules, els individus de la Junta Municipal.)

Explicà cas del Centre del carrer del Manso, on se constituí mesa electoral, sense autorització de la J. M., que's resolgué amb noves eleccions.

Respecte al cas del Centre del carrer de la Llibertat de Gracia, diu que era públic que s'hi feien dues meses electorals, una pel districte VIII y altra pel quart. No's podia alegar ignorància d'això, perquè's feu el nomenament de president a favor d'un correlligat que en aquest districte no hi votaren. De manera que la Junta Municipal tingué un convenciment de que al Camp de l'Arpa s'havia fet l'elecció de forma que en conciencia devia anul·lar-se.

Respecte a les eleccions del Centre del Paralel, pel fet de no s'acabar l'elecció a l'hora reglamentària se feu una llista suplementària dels noms de la qual variaren després, junt amb altres electors del districte sot.

Aquests son els fets que motivaren l'acord de la J. M. respecte a les eleccions.

El senyor Layret diu que parla per l'alusió que li ha fet el senyor Roig y Armengol. Declara prèviament que desdel fet de la naixença de l'Unió Federalista el senyor Palma amb l'anim de ressuscitar cap dels antics partits que formaren aquella. Per consegüent diu que dirà la seva opinió, sense cuidar-se de si se posa en oposició amb uns o amb altres dels elements constituïts de l'Unió.

Deplora que no's constituís el Centre únic, com s'havia acordat, per haver-se pogut evitar així la dualitat que hi ha.

Declara que no's podien evitar deficiències en eleccions així, per lo qual, de lo que se acordi, no se'n pot deduir ni un aplaudiment ni una censura per la J. M.

S'han fet dos arguments contra l'elecció. Uns, infraccions de detall, que ja ha respost en David Ferrer. Jo haig de dir que no tinc res que objectar an aquestes infraccions de detall.

Co que hem de considerar és si el criteri regnant en unes meses y el criteri regnant en altres, han fet que's variés el resultat electoral. Y d'això, pels mateixos discursos dels impugnadors del recurs d'abandó, n'he tret la convicció de que procedia la nul·litat.

Però evitar el mal efecte d'una nova llista per no realitzar, tots sabem que hi ha mitj més prae eludido. No costaria trobar-hi un.

Seguidament se donà la paraula a diversos senyors que la tenen demanada, els quals hi renunciaren.

Proposició del senyor Roca y Roca

Se llogués després la següent proposició incoïnformada del senyor Roca y Roca:

polítics y a la necessitat ineludible de donar forma a l'U. F. N. R.

Y considerant que tant per l'esperit de rivalitat y competència que presidia a la votació de la nova Junta Municipal, com per la forma dubtosa y molt discutible en que per causes diverses s'hi féu aquella efectuada, fos el que fos el resultat que's donés per valid, fúndia per conseqüència la constitució d'una nova Junta que no podria estar revestida de tota aquella força tan necessària en els actuals crítics moments.

Y tenint en compte que de l'indicada votació n'exirien no obstant tres noms que obtingueren la casi totalitat dels sufragis emesos.

Els escriptors proposen a l'Assamblea: Primer. Que s'anul·lin les eleccions de la Junta Municipal darrerament celebrades y se investís de les més convingudes facultats als senyors Layret, Corominas (don Pere) y Roig y Armengol, pera que, sense trabes de cap mena y en la forma que considerin més convenient a l'interès y al prestigi del partit, y constituint les comissions auxiliars que siguin necessàries associar a la seva tasca, dirigint les propres eleccions de concellers municipals.

Segon. Finides les eleccions indicades, els senyors Layret, Corominas y Roig y Armengol convocaran noves eleccions de Junta M., amb subjecció a les bases d'organització del partit, prenent totes les providències degudes pera assegurar la més perfecta legalitat de les mateixes.

Barcelona, 17 setembre 1911. — J. Roca y Roca.

L'apoià el senyor Roca y Roca, qui diu que l'ha presentada pera no desfer la forma d'un partit necessari per Catalunya y Espanya.

El senyor Layret se declara conforme amb la proposició; però diu que no's troba amb força pera acceptar el lloc que se li designa en la mateixa. Eloquiment demana després que s'ajunti a la comissió, directori o lo que sigui, al desador de la minoria constitucional, senyor Lluhi Rissach. Ell, segurament, té a veure de dirigir la nostra força, constitucional: el deu intervenir en la feina d'escutir als que deuen ajudar-lo.

El senyor Roca y Roca deplora que'l senyor Layret defugí el càrrec que se li proposa y pregà que retriri la renúncia. En quant al senyor Lluhi l'accepta pera unir-lo a la comissió, però creu que en cambi se deuen donar compensacions a altres elements.

Seguidament s'aixecà a parlar el senyor Lluhi Rissach, a requeriment, diu, dels senyors Micó y Layret.

Comença deplorant que's tinguin per nul·les les eleccions. Desdel moment, diu, que no més s'han trobat contra d'elles acusacions que no revelen en ningú mala fe, sino deficiències fatals en una obra d'aquesta mena, jo soc partidari de la validesa de les eleccions.

Lo que hi ha, senyors, és que ventíem un plet més fúndat que aquest: el plet de que la vida o moria l'Unió; si es una coalició de partits o una veritable y íntima fusió de tots ells.

Jo tinc molta por que l'Unió es moria o portia una ferida mortal en les entranyes, si no rectifiquem la tàctica que'n podríem dir interior. Jo voldria saber si els morts han d'esser enterrats, si els partits dels quals nasqué l'Unió han de desaparèixer, o bé si han d'actuar la seva veu, com feia no fa gaire el senyor Roca y Roca al demanar compensació contra'l meu nom, pera matar poc a poc el nostre partit.

No s'entengué pas que jo plantejo una guerra, perquè jo no deixo coalicions si acós tornessin a l'estat de coalició; jo vull que's digui si som tres o un partit y que s'obri de conformitat amb lo que's digui.

La candidatura nostra, vinga a ho-se d'Unió Federalista. No és nostra la culpa si hi haguéssim de fer rectificacions. Nosaltres estem en bon terreny. Nosaltres volem que acabi allò de l'un, un y un o tres, tres y tres, que es la mort de la nostra coalició.

El senyor Layret rectifica breument. Contrariament al senyor Lluhi diu que l'Unió és viva; ho es fora de Barcelona, on s'ha establert veritable unió en tots els correlligats, y ho es entre la massa del partit, que no cal confondre amb la gent dels casinos.

Torna a demanar que desapareguin els casinos centrals de cada antiga agrupació y se'n faci un de sol que sigui la casa de tots els federals nacionalistes.

El senyor Lluhi rectifica també, recullint el darrer punt del Layret y dient que ell sempre està disposat a fer un sol centre, si se li presenta un pla viable y bo.

El senyor Roca y Roca contesta al senyor Lluhi dient que el demanava la compensació pera seguir la pràctica de l'Unió, que s'ha imposat en totes les eleccions de representacions.

Retira després la proposició, en vista de no haver pogut amb ella armoniar les tendències de tots.

Les eleccions aprovades. — Directori. Acabament

El senyor Roig y Armengol s'aixecà seguidament pera proposar que, en vista de que alguns individus de la Junta Municipal han anunciat que dimissionarien el càrrec, se declarà la validesa de les eleccions pera que s'entenguin dimissionaris els elegits y se nomeni el directori que proposava el senyor Roca y Roca.

Parla finalment el nostre director don Pere Corominas.

Comença per explicar amb tot detall l'organització de les eleccions, el treball que portà fer y ordenar el cens, repartir les papeletes, establir regles pera la votació, etc., etc., tot havent-se de fer sense diners, ni homes, ni entremesos.

Deu que lloguement hi han d'haver grans deficiències, errors a corregir, com correspon a una cosa que's fa per primera vegada.

Aleguix que ell no volgué intervenir en les eleccions, en lo que tenien aquestes feia l'últim, per lo qual ha observat fins a darrera hora una actitud d'absoluta imparcialitat y serenitat. Conseqüent an aquest criteri, fou que EL POBLE CATALÀ no donés al públic més que notes d'informació oficials.

Si tant sovint tenim discórdies y les tapem amb un llençol pera evitarme el mal efecte, correm el perill d'aplaurir l'Unió y al mateix temps anar-la destruint. Cal que vejem si podem acabar d'un cop aquestes baralles, amb acords radicals, amb l'obediència de l'amor propi de qui sigui, amb sacrifici y abnegació.

No fem la comedia d'accontentar a tots amb una fórmula pastelejada. Prenem el camí de justícia amb energia y que vegi Barcelona que això es un partit, perquè no's desafi, fins considerant-se ofesos y postergats alguns elements que l'integren.

En les eleccions no s'ha produït cap fet deshonros per ningú. Això tothom ho ha reconegut. Que no obstant això, aquestes eleccions no han pogut reunir d'una manera perfecta l'opinió del partit. Hem volgut fer obrar al nostre partit democràticament y això demana també un aprenentatge.

Una altra vegada succeï una cosa semblant. Una colla cregué que de les eleccions, per imperfeccions com les d'ara, en sortia postergada y molesta. Aleshores els ens demanà el sacrifici de callar y per la

Unió callàrem. Doncs ara feu vosaltres el sacrifici, accepteu els fets consumats.

Ara hi ha una batalla aquí al davant. Unimnos, feu el sacrifici de la vostra passió y millorem l'organització pera una altra vegada. Bones o dolentes, les eleccions són obra nostra y no podem rebutjar-les.

Jo us ofereixo, doncs, el camí de sacrifici. Nosaltres el seguirem; seguïu ara vosaltres.

Les paraules plenes d'emoció del senyor Corominas foren gran sensació en el públic, que li tributà una gran ovació.

Concretant-se en proposició, diu el senyor Corominas que lo que demana es:

Primer. Acceptar el fet consumat de les eleccions.

Segon. Nomenar un directori d'entre'ls individus de la J. M.

Tercer. Fer noves eleccions de J. M. pera al primer de janer de 1912.

Per aclamació s'aprovà la proposició. En vista d'això el senyor Nogués retira la dimissió d'individu de la J. M.

El senyor Lluhi proposa que com a ple-yora d'unió se fassi president del Directori al senyor Layret.

Una gran ovació demostrà que la proposició era rebuda amb entusiasme.

El senyor Roca y Roca, que presidí, donà per closa la sessió, al crit de «Visca l'Unió Federalista».

Y així acabà l'Assamblea.

L'Enric Morera, a Barcelona

Segons telegrama expedí desde Cádiz, demà matí arribarà a Barcelona acompanyat de la seva família celebrant mestre Enric Morera, que ve de Buenos Aires en el vapor «Leon XIII».

L'Enric Morera ha fet una brillantíssima campanya per terres americanes, rebent el donat a conèixer les seves obres, obtenint successos èxits que ja ressenyarem en el seu dia, copiant-hi dels periòdics americans, la majoria dels quals han celebrat com se mereix les seves dos excepcionals de vigorós compositor y de director entusiasta y energic.

Signal hem vingut el mestre català, el y tots els seus, an aquesta terra que's sent orgullosa dels seus triomfs artístics.

DE SANITAT

L'Arxibisbe de Berga ha telegrafiat al governador que la Junta de Sanitat de dita ciutat ha acordat suspendre la fira costumada de bestiar y que ha sotmés a desinfecció a alguns individus procedents de Ripoll.

El governador manifestà ant els periòdics que l'estat sanitari continua essent immillorable a tota la província.

Digué també'l governador que havia imposat dues milites de 500 pessetes cada una a un matge de Barcelona y a un granicle per lenit en el compliment de les seves obligacions en matèries sanitàries.

CRONICA DE BARCELONA

La Comissió investigadora de la vida claustral a Catalunya (de la Joventut Federal Nacionalista Republicana) convoca a tots els socis de la Joventut a la reunió que tindrà lloc demà, a dos quarts de deu, pera tractar d'assumptes importants pera la bona marxa de la mateixa.

Aquesta nit, de nou a dotze, la banda del regiment de Vergara executarà en el Paralel, cantonada al carrer de Sant Pau, el següent programa:

«Beix la doble agúla», pas-doble, Wagner; «Glocond», ballades, Ponchielli; «Tosca», fantasia, Puccini; «Marina», mosaic, Arriaga; «Hugonots», fantasia, Meyerbeer; «Broklyn», kae-wall, Sopia; «El conde de Luxemburgo», pas-doble, Lehár.

—Amb Vitalió rapid appetit.

Diumenge al mitgdia, trobanse pescant a l'escolera de l'Est el marmolista Salvi Casals y el seu dependent

CRONICA DE FORA

CATALUNYA - ESPANYA - EXTRANGER

(PER TELEFON
Y TELEGRAF)

Madrid, 19, 10 mati

La «Gaceta»

Publica: Real orde sospens temporalment les garanties constitucionals a Valencia. Decrets de Foment, firmats ahir pel rei, relatius a personal. Esmentat provisional del cos facultatiu de arxivers, bibliotecaris y arqueòlegs. Anunciament haverse desenvolupat l'epidemia de còlera a les províncies de Bergamo, Forlì, Reggio, Emilia, Florencia, Queramo y Padova, totes a Italia. Anunciament que pel Govern otomà se sotmetien a règim sanitari per còlera les poblacions de les poblacions interiors de l'Ida y Kasluk (Bosnia).

Negant unes manifestacions

El senyor Sol y Ortega ha negat les manifestacions que se li han atribuït respecte dels senyors Soriano y Pau Iglesias.

LA MORT DE STOLYPINE

París, 19 setembre.—Stolypine morí a les 10.12 d'ahir, rodejat de la seva esposa y els seus germans.

Durant la seva agonia el tsar el visità dues vegades. M. Kokotsov queda com primer ministre, conservant la càrrega d'Hivenda. M. Maklakov, agent de Stolypine per als assumptes de policia, s'ha encarregat de la cartera de Interior.

El president de la República francesa ha telegrafiat el seu pesam al tsar; M. de Solves, en nom del Govern francès, ha visitat a l'embaixador rus, per transmetre-li el pesam en nom del ministeri.

Durant el dia d'ahir y el de demà s'establiran forts reclusos de guàrdia de seguretat de cavalleria en els edificis públics y llocs estratègics.

La guarda civil també està preparada per acudir al lloc on sigui necessària la presència.

Els guàrdies de seguretat d'infanteria han sigut proveïts de mosquetons remington, portant cadu un la dotació de 50 cartutxos.

Aquesta nit les forces d'orde públic porten tercetes.

S'han reunit les directives de diversos societats obreres, entre elles la de tipògrafs.

Encara que tothom diu que'l dia designat per la vaga general és demà, no se sap concretament, puig els acords adoptats entre els obrers permaneixen secrets, però les últimes impressions són de que'l paro general se verificarà demà passat.

A la Casa del Poble ha circulat el rumor durant la nit de que serà tanat dít Centre de matí de d'orde de l'autoritat.

Els ànims estan molt excitats. Sembla que no tots els elements se troben disposats a secundar el paro general. En primer terme la majoria dels federats de la Casa del Poble pertanyen al personal d'obres, que ademes de trobarse molt disseminats no té importància directa en la marxa dels trens.

Ademes els grans nuclis de personal disposat a la vaga se troben en les quatre o cinc capitals on la Companyia té establiments, i per lo tant es faci difícil coaccions.

Estimen molts carilleres que'l proclamar el paro per lo que an els se refereix, tunc una habilitat en els elements gestors, que velen disposar amb això dels cabals que tenen per ajudar a altres grups.

En els drets polítics no sembla preocupar molt l'intervenció d'aquests elements en el paro, si s'arriba a fer, perquè precisament el detall de ferrocarrils està en disposició de fer que'l servei general no s'interrompi.

De Saragossa.—En algunes fàbriques y tallers s'ha reanunciat el treball. — Els vaguistes

Saragossa.—Aquesta matí de foren conduïts al cementiri els cadàvers de Francisco Alvarez y Valero Sales.

S'han adoptat grans precaucions. L'autopsia se feu al mitjà.

Acció al cementiri un grup d'obres sense fer cap acte d'hostilitat.

Durant el registre a la Casa del Poble foren escorcollats els obrers.

Han sigut detinguts la germana de Antonia Marimon y l'imant d'aquella.

La vida de la població sembla normal. La gent se mostra tranquil·la.

Se treballa en moltes fàbriques y tallers. Bastants vaguistes no s'arriben de dir que desitgen tornar al treball.

A la fàbrica de filats de Pina acudiren tots els operaris, però després de l'esmorzar no han reanunciat el treball.

Un grup de vaguistes anà a una obra del carrer de Cádiz i a la vaga. Acudiren forces y els disolgueren.

Per no autoritzar el governador la reunió de tipògrafs aquests han decidit votar si secunden o no la vaga. Les impressions són contradictòries.

De Bilbao.—Greu succés.—El trànsit rodad.—Els periòdics.

La circulació de tramvies. Una cooperativa obrera.

Bilbao.—Al mitjà ha ocorregut un greu succés a Miravilla.

Un obrer nomenat Joan Cruz fou detingut per la policia, que li trobà diversos carregadors de mousar.

Era vigilat per la policia desde ahir.

En el moment de la detenció y para tindrà s'acostaren als polissos més de 200 obrers que pretenien rescatar al detingut.

Lavors els agents emmanysaren els revolvers y dispararen contra la multitud.

La guarda civil que arribà en aquests instants donà una càrrega y els disolgué.

Almenya la circulació de vehicles de tota mena quedà paral·lela per part de soldats.

Hi ha més cañes obrers.

S'han publicat periòdics.

Les tropes se limiten a establir forts reclusos.

Un esquadró de cavalleria va recorrent els afores.

Tant a la població com a la zona fàbrica la circulació de tramvies es normal.

Després l'Arenal a Barafaldo van guiat per palissos y custodiat per soldats.

Continua treballant en els petits tallers y parals les fàbriques y tallers grans de la zona fàbrica y minera.

Els vaguistes han organitzat una cooperativa.

De Valencia.—Una càrrega.—Detencions

Valencia.—En la càrrega donada per la guarda civil en el camí del Cementiri resultaren un mort y diversos ferits graus.

Els detinguts sumen 21 que han ingressat en la torre de Quart a disposició de la autoritat militar.

De Cádiz.

Cádiz.—Una comissió de vaguistes ha visitat a l'enginyer del contrabús de les obres del port, demanant-li contestes a l'escrit en que sollicitava la jornada de 8 hores y augment de jornal.

Els ha contestat que no estava autoritzat per estipular les condicions del treball.

Sols treballen els capatassos y quatre manobres.

De Linares.

Linares.—S'ha solucionat l'intent de vaga. A les deu del mati han conferenciat les autoritats y els obrers, arribant a un acord.

Els obrers segueixen treballant. Regna tranquil·litat.

«La Epoca».

Aquest diari diu: La suspensió de garanties, contra lo que se podria creure no produïx, sens dubte, els efectes que d'ella estaven en el cas d'esperar els amics de l'orde.

Diem això perquè malgrat l'estat d'excepció en que's trobi Bilbao, continua en Pau Iglesias organitzant y dirigint la vaga amb tola llibertat; mes encara, segons telegrams rebuts, en Peregua no s'ama de dir que

la seva excursió d'ahir per la conca minera tenia per objecte recomanar en ella el sosteniment de la vaga durant tota la setmana.

Entesa així la suspensió de garanties no té eficàcia indubitablement.

«Espanya Nueva».

Diu:

En Llerena opina que l'actual moviment es antipatriòtic.

Obrers: ja ho heu oit.

Desordres a Sevilla

Sevilla.—Els vaguistes han destruït algunes cases de consums.

S'ha ordenat la concentració de la guarda civil.

Els vaguistes intentaren tancar el Círcol de Pagos resistint els socis.

Se diu que s'ha donat una càrrega a la plaça de Sant Marc, resultant greument ferit un obrer.

Un grup tractà d'assaltar les oficines del Círcol Lleonés.

Els agents donaren càrregues dispersants.

Durant la nit, ademes de les forces de la policia y de seguretat y de la guarda civil patrullen quatre seccions de llançadors de Vil·laviciosa.

Aquest servei se prolongarà fins a la matí.

El governador assegura que hi haurà pa puig té preses totes les mesures.

S'ha sospès el miting que havien de celebrar aquesta nit els padres.

Entre els nombrosos detinguts ahir, se diu que n'hi figura un pertanyent al Comitè revolucionari de Barcelona.

En els mercats se realitzen totes les operacions.

S'han fet a la mar quatre vaixells a mitja càrrega.

També ahir ho feren altres en igual forma.

El jutjat ha pres declaració als detinguts. S'assegura que anit se reuniten els agitadors per canviar impressions y per això se censura a la policia.

L'impressió general es que els vaguistes han decidit de continuar el moviment en vista de que els reforços arribats a la capital fan fracassar tota temptativa.

Més de Sevilla.—Estat del conflicte

Sevilla.—Se treballa en molts centres importants, entre ells la fàbrica de pisa y porcellana «La Cartuja».

També veuen a l'estació alguns coxes de lluguer y en els carrers s'ha fet la venda com d'ordinari.

Estan oberts les cases de comers.

Estan parats els obrers del moll.

Vaguen els de la costa, els metal·lúrgics, els paperers y els de la fàbrica de teixits.

A la Trinidad un petit grup de dones intentà exercir coaccions, seguint disolt per la guarda civil.

A les nou del mati començà la circulació dels tramvies portant a la plataforma davant d'una parella de la guarda civil.

Forces de l'exèrcit y guardes de cavalleria de seguretat han establert reclusos y patrullen, assegurant l'orde.

S'han practicat moltes detencions, algunes d'elles d'individus significats.

Preguntat el governador si els successos de Sevilla estaven relacionats amb el Comitè de Barcelona, digué que era possible però en un tot que era com afirmar-ho.

Aquest matí han visitat al governador totes les autoritats, representants en Corts y alguns patrons.

A mida que avança el dia augmenta el moviment de la població.

El decret sospens les garanties constitucionals

El decret de suspensió de garanties diu així:

«Senyor: Creu ocís el Govern recomanar la necessitat d'adoptar ràpides y rigoroses resolucions enfront de criminals atacs que subleven la conciencia pública.

«Urgent es sofocar perturbacions revolucionaries que no responen a cap ideal ni aspiren al millorament de cap classe social».

El conflicte marroquí

Madrid, 19, 9 matí

De Melilla.—L'harcia enemiga.

Sense novetat

Melilla.—Confidencials del camp afirmen que a l'harcia enemiga s'hi han ajuntat uns 300 bent-urats morisats pel kaid Medani.

A les dotze de la nit no's senyalava novetat a les posicions.

D'Alhucemas.—Segueixen els bombardeigs.—Del combat del dia 12

Alhucemas.—A les vuit del mati sortí el torpiller «Infanta Isabel» amb direcció a Ponent, canonejant els pobles d'Ebouya, des del Morro fins a Busia.

A la una de la tarda s'ha traslladat p. Levant bombejant altres pobles.

Els dispers han causat molts desperfectes. L'enemic ha fet foc contra'l barco desde la costa, sense conseqüències.

L'«Infanta Isabel» ha retornat an aquesta badia sense novetat.

Conten moros unics arribat a la plasa que segueixen arribant al camp harquenyos ferits durant l'acció del dia 12.

Sembla que'l del poble de Snaya tingueren més de 50 morts.

Entre les bocories que han marxat a engrosir l'harcia diuen aquests veus que's troba'l moro Rubera, famós contrabandista d'armes en aquesta costa.

Lo que diu el senyor Garcia Prieto

San Sebastián.—El senyor Garcia Prieto ha manifestat als periodistes que de Melilla no hi ha més notícies que un telegrama del general Aldave participant que a la part del Peñón se nota tranquil·litat, però en la altra part se veuen fogueres, y tot fa creure que's reforça l'harcia enemiga.

No's corre més perill que un atac que seria rebutjat al moment; però la guerra al rif s'ha acabat.

Els atacs sovintegen ahir, doncs avui mateix els francesos n'han solert un.

De Tànger

Tànger.—Vintgers procedents de la Gorbia diuen que'l desament del labor francès establert en el zoco El Hach va transformar-se y adquirint caràcter permanent.

Se construïxen algunes cases y han arribat al campament totes y fustes.

Alguns emissaris del Rif han arribat a dita zona. La recorren reculant combatents per la guerra amb Espanya; però com en aquella regió se desitja la pau, com succeïx també a totes les d'Alcassar y Wazan, la missió dels enviats dona pocs resultats.

Solament han conseguit emportar-se alguns rifenyos que hi van més que per res, pel saqueig.

Madrid, 21, 1 a 3 matí de

Darreres noves

Del Ferrol

Ferrol.—El treball està completament paral·lit.

Vaguen uns 5,000 obrers.

Per ara la vaga es pacífica, no obstant y regnar molta efervescencia.

D'Alcoy

Alcoy.—Al saberse les notícies de Valencia la policia y de seguretat en vaga els obrers de dues fàbriques de panysos.

Se nota inquietut.

De Badajoz

Badajoz.—Ha sigut detingut un emissari portugués, havent-se ocupat documents.

Estava d'acord amb les societats de tapers de Sevilla.

De Calatayud

Calatayud.—Els obrers han nomenat comissions de deu individus que's relloraven cada dues hores, per evitar que's barreïn amb els vaguistes elements estranys.

De Bilbao

Bilbao.—Entre els detinguts hi figura el president de la societat de descarregadors y un redactor d'«Espanya Nueva».

Ha estat clausurada la taverna den Peregua ont s'hi reunien en Pau Iglesias y la comissió de vaga.

Notícies oficials

El senyor Barroso ha manifestat que remita la tranquil·litat en les poblacions ont existixen vagues.

A Bilbao els tramvies van dirigits pels empleats.

Les tropes que sortiren de Valencia han entrat a Carcagente militarment.

La vaga de Madrid s'ignora si se planejarà demà.

Alguns patrons d'impremta han demanat auxili en cas que s'intentés fer coaccions.

De Badajoz

Badajoz.—La Federació Obrera s'ha reunit per acordar lo que procedeix fer en les actuals circumstancies.

L'impressió es de que's farà el paro si el resta de la provincia secunden el moviment.

DARRERA HORA

La previa censura

Com a conseqüència de la suspensió de garanties, ahir quedà establerta en el Govern civil la previa censura.

Ens ha estat comunicada aquesta nova a una hora tal, que ha causat una veritable pertorbació en la concció d'aquest número.

A conseqüència d'ella han quedat diversos articles en terra, entre ells un commemorant l'aniversari de la mort den Salmerón.

EL SIGLO

GRANS MAGATZEMS

Dilluns, 18 de setembre y dies següents

EXPOSICION ESPECIAL Y VENDA

Articles pera colegial

PREUS CONSIDERABLEMENT REDUITS

en

Capses de compassos - Eiectes pera escriptori y dibuix - Necessers netedat - Perfumeria.

Estotxos cuberts - Llensols - Calsat - Camiseria.

Devantals - Cotilles - Mocadors - Genres de punt - Catifes, etcètera, etcètera

GRANS OCASIONS

ARTICLES PERA CASSADOR

Trajos - Sarrons - Gorres - Calsat, etcètera.

Vichy Catalan

— BALNEARI DE PRIMER ORDE. — TEMPORADA DE PRIMER DE MAIG A 30 D'OCTUBRE —

Situat entre l'estació y el poble de Caldes de Malavella (Girona). Telèfon de la xarxa de Girona combinada amb la xarxa de Barcelona. En tren lleuger, 2 hores, 30 m.; en tren correu, 4 hores. Aigües miner-medicinals, termals de 66 graus, alcalines, bicarbonat-sodiques. Sense rival per a l'artrita, la diabetes, y les afeccions de l'estómac, fetge y melsa. — Grans comoditats y servei esmerat en totes les seves dependencias.

Administració: Rambla de les Flors, 18, entressol. — Barcelona

INSTAL·LACIONS COMPLETES PERA AIXECAR AIGUA

MOTORS A GAS, BENZINA, GAS POBRE, etc. Preus econòmics y resultats garantits. Nombrosos referencios

DAVID FERRER Y C.A. (Societat en comandita)

Corts, 586 -- BARCELONA

